

Tichý svět

Jak mohou (nejen) obce a města podpořit své neslyšící občany

S ředitelkou organizace Tichý svět **Marii Horákovou** jsme hovořili o tématu, které se týká půl milionu sluchově postižených, ale i jejich rodinných příslušníků a okolí.

V září proběhl první ročník osvětové kampaně „Deafember – Měsíc osob se sluchovým postižením“, který uspořádala vaše organizace. Co bylo impulzem k rozhodnutí ji uspořádat?

Na první pohled nerozlišíte, kdo je slyšící a kdo neslyšící. Žijeme tu

spolu a přeci často tak trochu vedle sebe. Někdy jsme si vzdálení a rozumíme si navzájem méně než lidé z jiné země. Věnovat vzájemnému sbližování celý jeden měsíc, a to právě v září, kdy slavíme Mezinárodní den znakových jazyků a Mezinárodní den neslyšících, mi přišlo jako adekvátní doba a dobrý nápad.

Jak letošní akce proběhla? Konala se na sociálních sítích nebo měla i fyzický přesah do měst a obcí v naší zemi?

Deafember se konal na sociálních sítích Tichého světa, ale také v několika městech, kde má Tichý svět své pobočky. Kromě Prahy to bylo Kladno, Pardubice, Brno, České Budějovice a Liberec. V těchto

městech proběhly festivaly, přednášky, pikniky, minikurzy znakového jazyka... Některé akce musely být bohužel zrušeny nebo přesunuty do online světa kvůli bezpečnosti vzhledem k onemocnění covid, ale například akce Taška Fest v Kladně, Tiché odpoledne na přehradě v Brně nebo Retroměstečko v Pardubicích si diváci moc a moc užili a měli jsme velkou radost z počtu zúčastněných.

Dá se očekávat, že se stala první vlaštkou pro tradici, která bude mít pokračování v dalších letech?

Pevně věříme, že Deafember bude se svojí osvětou nejen pokračovat, ale jeho význam a dosah bude narůstat. Jsme moc rádi, že se k nám připojují jak jednotlivci, tak například školy nebo další organizace, které považují za důležité, aby byli neslyšící v naší společnosti zviditelněni.

A hodláte oslovit ke spolupráci v rámci příštího ročníku další města a obce? Pokud ano, bude jejich výběr probíhat podle nějakého klíče (třeba počet neslyšících osob v obci), nebo je oslovíte plošně?

Budeme určitě nadšení, pokud kampaň podpoří další města či obce. Jedná o osvětu zábavnou a zajímavou formou, a proto doufáme, že se postupně budou přidávat další města, obce, školy, organizace i jednotlivci, a to podle jednoduchého klíče – čím více subjektů se zapojí, tím lépe. Velmi uvítáme mediální podporu a partnerství vašeho časopisu. K podpoře Deafemberu nejsou nutné složité přípravy, záleží na možnostech a fantazii každého, kdo se bude chtít zapojit, případně rádi poradíme, podpoříme. Ve výsledku pak může být podpora jednoduchá a informační hodnota velká a jsme přesvědčeni o tom, že smysluplná.

Co se skrývalo pod názvem „Motýlková výzva“, která byla součástí letošního ročníku? Proč právě motýlková?

V kampani Deafember, stejně jako v mnoha jiných projektech u nás i v zahraničí, symbolizuje motýl osoby se sluchovým postižením.

Základem výzvy je skutečnost, že neslyšící a slyšící lidé žijí společně, ve stejném časoprostoru, a přesto na první pohled nepoznáte, kdo je slyšící a kdo neslyší, protože to není vidět. K tomu, abychom společně mohli komunikovat, stačí docela málo, dívat se a vnímat, otevřít se jiné formě komunikace, vystoupit ze zajatých kolejí a naučit se něco nového. Motýlková výzva je pro všechny, kteří chtějí ukázat světu, že jsou připraveni respektovat jinakost a že mají zájem odhodit předsudky a strach z neznámého a učit se novým věcem. Je to taková obrazová metafora, že tu žijeme společně, slyšící a neslyšící, a jsme ochotní spolu komunikovat a neuzavírat se jedni před druhými.

Pokud vím, tato výzva se objevila i v dalších českých městech, ve kterých a jakým způsobem?

Nejvíce se nám zatím ozývají místa, se kterými jsme v kontaktu, například kde mají zavedenou Tichou linku, překládali jsme jim webové stránky, znají naši Tichou kavárnu a cukrárnu nebo proběhl workshop o světě neslyšících či kurz znakového jazyka. Výzva je to ale naprosto veřejná, takže se může připojit opravdu kdokoli, stačí sdílet nebo poslat fotku označenou #deafember.

Zaznamenali jste ohlasy obyvatel těchto měst?

Ano, posílají nám fotky... Zatím máme nejvíce fotek z Brna.

Spolupracovali jste s nimi i na úrovni radnic, nebo jen cestou komunikace s některými soukromými subjekty? A jak byste si zapojení měst a obcí ideálně představovali pro další ročníky?

Letošní ročník je první, tedy

zkoumáme zájem veřejnosti, médií, ale také různých subjektů, které bychom mohli příště přizvat. Pokud by vešlo ve známost, že je září měsícem, kdy se odhalují mýty o světě neslyšících, určitě by mohl Deafember probíhat na mnoha místech, a to místními akcemi – například osvětovými přednáškami, kurzy znakového jazyka nebo workshopy. Pokud by nás chtěla radnice jakéhokoli města oslovit, budeme jen rádi a určitě se s výsledky prvního ročníku obrátíme na mnohá místa s nabídkou spolupráce a uvidíme. Snad se nám osvěta bude dařit víc a víc!

A konečně: tuto akci jste financovali ze svých prostředků, či prostřednictvím grantů či sponzorů? Jak by mělo podle vás v ideálním případě vypadat financování dalších ročníků?

Akce v rámci Deafemberu jsou financovány z grantů či speciálních projektů, do budoucna bychom určitě rádi využili i sponzorské dary.

Co dalšího vaše organizace připravuje, aby zviditelnila téma našich neslyšících spoluobčanů?

Snažíme se, aby každý rok byl pestrý a událo se v něm něco nového. Některé z akcí jsou natolik úspěšné a žádané, že je pořádáme opakovaně a stala se z nich vlastně už tradice. Patří k nim adventní koncert, který je pořádán tak, aby byl rovnocenným zážitkem pro slyšící i neslyšící. Vidět hudbu očima je opravdu nádherný zážitek. Vždy přichází spousta diváků a naplní celou baziliku sv. Petra a Pavla na Vyšehradě, kde koncert již tradičně pořádáme. A věříme, že se podobnou tradicí stane právě i Deafember. ●

Hana Janišová